

Sygn. akt IV KK 689/19

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2020r.

sprawy **M. N.**

skazanego za czyn z art. 278§1 k.k. i art. 263§2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 1 marca 2019r., sygn. akt VI Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Z. z dnia 27 września 2018r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację uznając ją za oczywicie bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzuty związane z obrazą przepisów prawa procesowego, których miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie kasacja skierowana jest przeciwko ustaleniom faktycznym dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Taka próba uczynienia z Sądu Najwyższego sądu III instancji jest z oczywistych względów niedopuszczalna i nie znajduje żadnego usprawiedliwienia w obowiązujących przepisach procesowych.

Zważywszy na to, że skazanemu w niniejszej sprawie wymierzono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, wobec treści art. 523§2 i §4 pkt 1 k.p.k., skarżący mógł podnieść w kasacji jedynie zarzut wystąpienia uchybień z art. 439 k.p.k.

Taka próba została w niniejszej sprawie podjęta, choć trudno nie dostrzec, że uczyniono to tylko dla zachowania poprawności formalnej skargi. Jak wynika bowiem z jej uzasadnienia, nie znajduje w nim rozwinięcia zarzut wyjścia poza granice aktu oskarżenia – art. 439§1 pkt 9 k.p.k. Obrona wskazuje tu na wady przeprowadzonego postępowania dowodowego oraz braki uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego.

W tej sytuacji, Sąd Najwyższy ograniczony wskazanymi wyżej przepisami procesowymi, w sposób oczywisty nie może przedstawić swojego stanowiska w zakresie ustaleń faktycznych dokonanych w sprawie, czy prowadzić własnej oceny dowodów, czego zdaje się oczekiwać skarżący.

Pozostaje zatem jedynie stwierdzić, że Sąd Rejonowy nie mógł wyjść poza granice skargi, skoro uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów i nie dokonywał w tym zakresie żadnych zmian ich opisów. Sąd Odwoławczy dokonał co prawda takiej zmiany, ale tylko poprzez uściślenie daty popełnienia jednego z zarzuconych czynów i skorygował ilość sztuk amunicji podlegających przepadkowi w trybie art. 44§1 k.k. Żadna z tych zmian bezsprzecznie nie stanowi wyjścia poza granice skargi uprawnionego oskarżyciela.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakichkolwiek uchybień o charakterze bezzwzględnej przesłanki odwoławczej, nie dostrzegł ich też Sąd Najwyższy z urzędu.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

